

L'os bru als Pirineus

Com és l'os i què menja?

L'os bru (*Ursus arctos*) o *ossa*, com li diuen en algunes contrades pirinenques, va estar a punt d'extingir-se als Pirineus a finals del segle XX a causa, principalment, de la persecució humana. Gràcies a uns quants projectes de recuperació de l'espècie, es van alliberar fins a 11 exemplars i la població està creixent any rere any.

Com a espècie paraigua, conservant-ne l'hàbitat, s'afavoreix el manteniment de poblacions d'altres espècies protegides que no són ni tan mediàtiques ni tan grans. A més, quan es porten a terme accions que n'afavoreixen la població, també es treballa amb estratègies i eines que en faciliten la coexistència amb els humans i les seves activitats, sobretot ramaderes.

Nom: Os bru (*Ursus arctos arctos*)

Pes: mascles 200 kg. Femelles 125 kg

Mida: Entre 0,90 i 1 metre fins a la creu.

Nombre de cries: d'1 a 3

Període entre cries: 2 anys

Maduresa sexual: 4 - 5 anys

Longevitat: 25 - 30 anys

Oïda molt desenvolupada

Vista poc desenvolupada. És miop.

Olfacte fi i excel·lent. Pot detectar a molta distància on hi ha aliment o l'estat sexual d'altres ossos en l'època de zel.

Els ossos són omnívors. Un 70-80% de la seva dieta és d'origen vegetal, com ara fruits, llavors i vegetació herbàcia. El consum ocasional d'insectes, mel i alguna presa o carroña representen l'aportació d'origen animal.

El seu pelatge és molt espès. Li proporciona escalfor durant l'hivern i el protegeix, com si fos una armadura.

Plantígrad. Mans i peus semblants als nostres i molt forts. Poden moure grans pedres sense cap esforç.

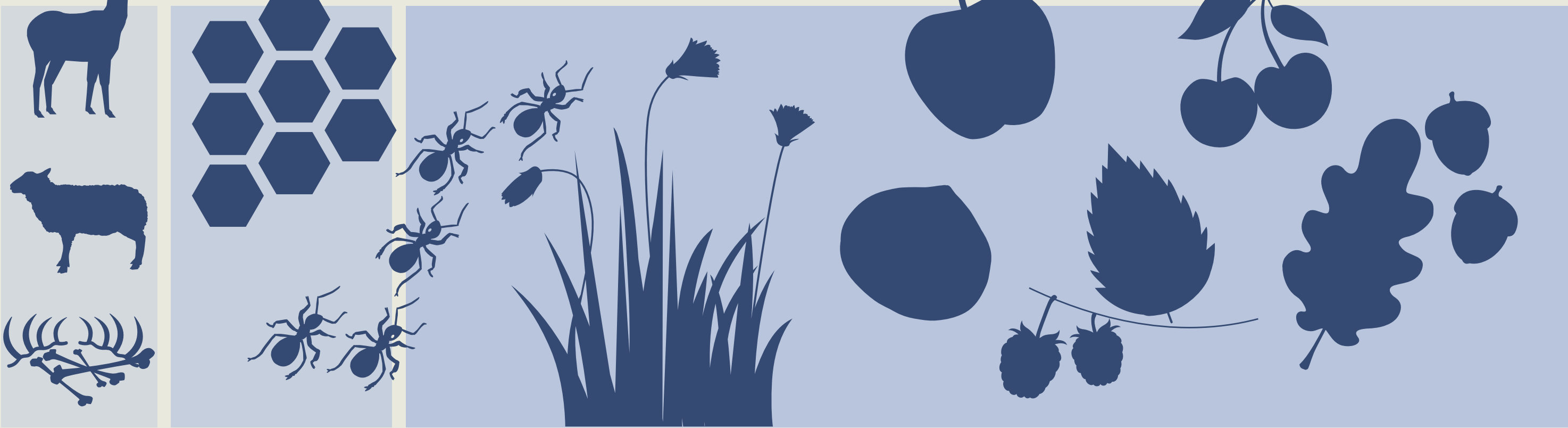
La dentició està adaptada a una dieta omnívora.

-

Consum ocasional

Consum freqüent

+

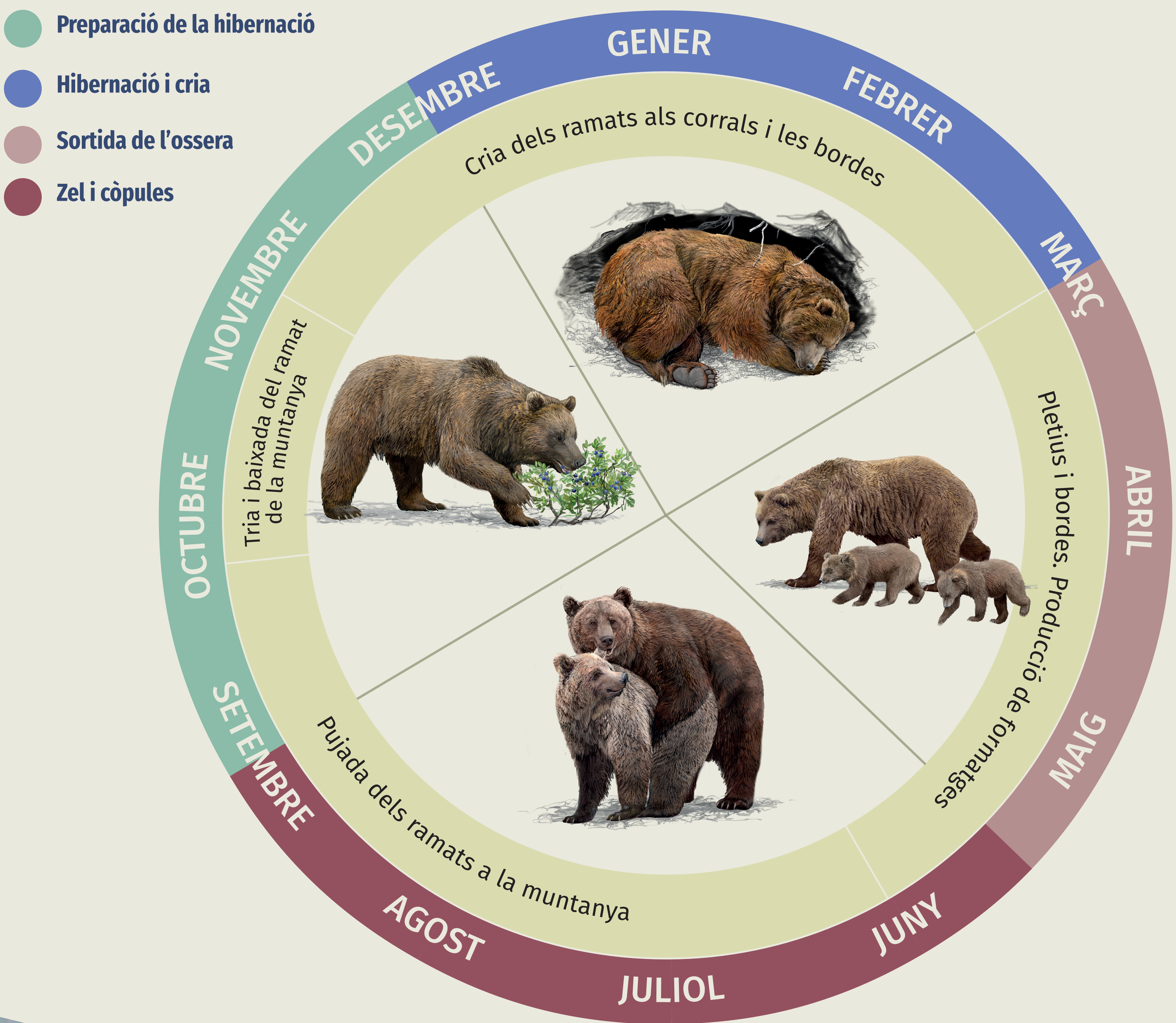
On viu? Hàbitats que ocupa

L'os ocupa diversos hàbitats segons els recursos i els refugis disponibles, que són diferents al llarg de l'any. Encara que es pot adaptar a diferents ambients, prefereix els boscos de coníferes, els boscos de caducifolis i els boscos mixtos.

Boscos amb arbres caducifolis

L'os i la ramaderia de muntanya al llarg de l'any

El oso pardo en los Pirineos

El oso pardo (*Ursus arctos*) estuvo a punto de extinguirse en los Pirineos a finales del siglo XX debido, principalmente, a la persecución humana. A través de varios proyectos de recuperación de la especie, se liberaron hasta 11 ejemplares y la población está creciendo año tras año. Como especie paraguas, si conservamos su hábitat conseguimos mantener poblaciones de otras especies protegidas menos mediáticas y de menor tamaño.

Los osos son omnívoros. Un 70-80% de su dieta es de origen vegetal, ya sean frutos, semillas o vegetación herbácea. El consumo ocasional de insectos, miel y alguna presa o carroña representan la aportación de origen animal. El oso ocupa varios hábitats según los recursos y refugios disponibles, que van cambiando a lo largo del año. Aunque puede adaptarse a diferentes ambientes, prefiere los bosques de coníferas, de caducifolios y los bosques mixtos.

El ciclo vital del oso consta de **4 fases** que conviven con las fases de la ganadería extensiva: preparación para la hibernación (cuando los rebaños bajan del monte); hibernación y cría (cuando los rebaños están cerca de los pueblos); salida de la osera (cuando el ganado se reproduce), y celo y còpules (cuando el ganado sube al monte).

Er os ròi enes Pirenèus

Er os ròi (*Ursus arctos*) siguec a punt de desaparéisher des Pirenèus a darrèrs deth sègle XX, a conseqüència, sustot, dera persecucion umana. Gràcies a quauqui projèctes de recuperacion dera espècia se liberèren 11 exemplars e era populacion a creishut cada an. Coma espècia paraigües, era conservacion deth sòn abitat favorís tanben era conservacion de d'aures espècies protegides que non son tan mediatiques ne tan granes.

Es ossi son omnívors. Un 70-80% dera sua dièta ei d'origina vegetau, coma fruta, gran e èrba. Eth consum ocasionau d'insèctes, mèu e de quauqua presa o carronha represente era aportacion d'origina animau. Er os viu en abitats diuèrsi en foncion des recorsi e refugis disponibles, que càmbien ath long der an. Maugrat qu'ei capable d'adaptar-se a ambients fòrça diferenti, s'estime mès es bòsqui de conifères, es bòsqui de huelha caduca e es bòsqui mixtes.

Ath long der an, eth cicle vitau der os compren **quate periòdes** que coïncidissen damb es fases dera ramaderia extensiva: preparacion tara ivernacion (quan es ramats se triguen e baishen dera montanha tàs bòrdes); ivernacion e cria (quan es ramats son a tocar des pòbles); gessuda dera ossatèra (quan es ramats crien); e quan va de sason e es copules (quan es ramats pugen tara montanha).

Generalitat de Catalunya

Conselh Generau d'Aran